

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník V.

BŘEZEN 2010

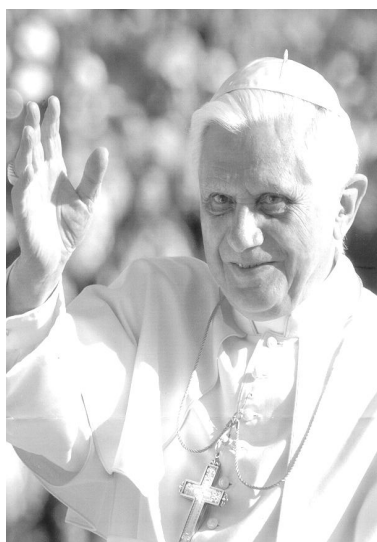
č.3

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

SVATÝ OTEC K POSTNÍ DOBĚ

Poselství papeže Benedikta XVI. k postní době 2010
Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista (srov. Řím 3, 21–22)

Drazí bratři a sestry,
církve nás každý rok v postní době vybízí, abychom se podívali na svůj život ve světle evangelního učení. V tomto roce bych vám rád předložil několik úvah, které se týkají závažného tématu spravedlnosti, a za základ si vzal výrok sv. Pavla: Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista (Řím 3, 21–22).

Spravedlnost: „dare cuique suum“

Na prvním místě bych se chtěl věnovat významu slova „spravedlnost“, které v běžném užívání znamená „dát každému, co mu náleží – dare cuique suum“ podle proslulého výroku Ulpiana, římského právníka z 3. století. Tato známá definice však neupřesňuje, v čem spočívá toto „suum“, které je třeba každému dát. To, co je pro člověka zásadní, nelze zajistit právně. Aby každý mohl žít život v plnosti, potřebuje něco hlubšího, více osobního, co lze získat pouze jako dar. Dalo by se říci, že jde o to, aby člověk žil z té lásky, kterou mu může dát jen sám Bůh, protože je stvořen podle jeho obrazu a podoby. Hmotná dobra jsou samozřejmě užitečná a potřebná. Ostatně sám Ježíš pečoval o nemocné, sytil zástupy, které ho následovaly, a bezpochyby neschvaluje nezájem, který i dnes posílá na smrt stovky milionů lidí kvůli nedostatku potravin, vody a zdravotní péče. Přesto však distributivní spravedlnost nedává člověku všechno, co mu náleží. Ještě mnohem více než chléb totiž člověk

potřebuje Boha. Sv. Augustin k tomu říká, že „pokud je spravedlnost ctností, která dává každému, co mu náleží... kde je pak spravedlnost u člověka, když opouští pravého Boha“.

Odkud pochází nespravedlnost?

Evangelista Marek nám předává Ježíšova slova pronesená během tehdejšího sporu o tom, co je čisté a nečisté: „Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje... Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky“ (Mk 7, 15.21). Kromě bezprostředního problému jídla můžeme v reakci farizeů objevit stálé lidské pokušení dávat původu zla vnější příčinu. Při bližším pohledu zjistíme, že mnoho moderních ideologií z tohoto předpokladu vychází: jelikož nespravedlnost přichází zvenjšku, stačí odstranit vnější příčiny, které brání naplnění spravedlnosti. Tento způsob myšlení, jak nás upozorňuje Ježíš, je naivní a krátkozraký. Nespravedlnost, důsledek zla, nemá výlučně vnější příčiny. Její původ je v lidském srdci, kde člověk

nalézá základ tajemné účasti na zlu. Žalmista to bolestně rozpoznává: „Vždyť jsem se narodil s vinou, v hříchu mě počala má matka“ (Žl 51, 7). Ano, člověk je oslaben hlubokým zraněním, které umenšuje jeho schopnost vejít ve společenství s druhým. Přirozeně je otevřený svobodnému sdílení, ale objevuje v sobě překvapivě mohutnou sílu, která ho svádí, aby se uzavřel do sebe a stavěl se nad druhé a proti nim. Jde o egoismus, důsledek prvotního hříchu. Adam a Eva byli svedeni satanovou lží. Tím, že se zmocnili tajemného ovoce, porušili Boží přikázání. Důvěru v lásku nahradili podezřívavostí a rivalitou, přijímání a očekávání od druhého s důvěrou za úzkostnou snahu brát a být soběstačný (srov. Gn 3, 1–6), čímž si způsobili pocit neklidu a nejistoty. Jak se člověk může vymanit z tohoto egoistického tíhnutí a otevřít se lásce?

Spravedlnost a sedāqāh

V moudrosti Izraele najdeme hlubokou souvislost mezi vírou v Boha, který „slabého pozvedá z prachu“ (Žl 113, 7), a spravedlností vůči bližnímu. Slovo sedāqāh, které v hebrejštině označuje ctnost spravedlnosti, úžasně vystihuje tento vztah. Sedāqāh totiž na jedné straně znamená úplné přijetí vůle Boha Izraele a na druhé straně spravedlnost vůči bližnímu (srov. Ex 20, 12–17), obzvlášť vůči chudáku, cizinci, sirotku a vdově (srov. Dt 10, 18–19). Tyto dva významy jsou mezi sebou propojeny, protože dát chudému znamená pro Izraelitu pouze oplatit to, co pro něj udělal Bůh, který má soucit s bídou svého lidu. Není náhodou, že Zákon byl Mojžíšovi na Sinaji darován po přejití Rudého moře. Poslušnost Zákonu totiž předpokládá víru v Boha, který jako první slyšel křik svého lidu a sestoupil, aby ho vysvobodil z moci Egypta (srov. Ex 3, 8). Bůh je vnímavý ke křiku toho, kdo je v nouzi, ale na oplátku žádá, aby se mu naslouchalo. Vyžaduje spravedlnost vůči chudému (srov. Sir 4, 4–5.8–9), cizinci (srov. Ex 22, 20), otroku (srov. Dt 15, 12–18). Pro konání spravedlnosti je nezbytné opustit sen o soběstačnosti, o onom hlubokém soustředění na sebe, které plodí nespravedlnost. Jinými slovy, je třeba přijmout exodus hlubší než ten Mojžíšův, je třeba osvobodit srdce, čehož litera Zákona není sama schopna. Existuje tedy pro člověka nějaká naděje na spravedlnost?

Kristus, Boží spravedlnost

Hlásání radostné zvěsti plně odpovídá na lidskou touhu po spravedlnosti. Apoštol sv. Pavel to zdůrazňuje ve svém Listu Římanům: „V nynější době se stalo zřejmým, že Bůh dává spravedlnost nezávisle na Zákonu... na základě víry v Ježíše Krista, a to všem, kdo věří. Rozdílu není. Vždyť všichni jsou hříšníky a nedostává se jim Boží slávy. Z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Kristus Ježíš. Aby Bůh ukázal svou spásnou spravedlnost, ustanovil ho jako smírnou oběť v jeho krvi, která působí skrze víru“ (Řím 3, 21–25).

Jaká je tedy Kristova spravedlnost? Je to především spravedlnost pocházející z milosti, kde člověk není spasitel a neuzdravuje ani sebe sama, ani druhé. Skutečnost, že obmytí se naplňuje v „krvi“ Kristově, znamená, že člověk není od tíže svých vin osvobozen osobními oběťmi, nýbrž láskyplným gestem Boha, který jde až tak daleko, že zakusí „prokletí“ vyhrazené člověku, aby mu dal „požehnání“ vyhrazené Bohu (srov. Gal 3, 13–14). Dalo by se však hned namítnout: co je to za spravedlnost, jestliže spravedlivý umírá za viníka a viník naopak dostává požehnání, které patří spravedlivému? Že by každý dostal opak toho, co mu náleží? Ve skutečnosti se zde Boží spravedlnost projevuje jako hluboce odlišná od lidské spravedlnosti. Bůh za nás ve svém Synu zaplatil výkupné, cenu skutečně závratnou. Tváří v tvář spravedlnosti kříže se člověk může bouřit, protože představuje lidskou nesoběstačnost, jeho závislost na někom jiném, aby mohl být plně sám sebou. Obrátit se ke Kristu, věřit evangeliu totiž nakonec znamená, že se člověk musí zřici iluze soběstačnosti a tak objevit a přijmout to, že potřebuje druhé a Boha, potřebuje Boží odpuštění a přátelství.

Tak pochopíme, že víra je naprosto odlišná od něčeho přirozeného, jednoduchého a zřejmého. Je třeba mít pokoru, abychom přijali, že pouze někdo druhý nás může osvobodit od našeho vlastního já a darovat nám na oplátku sebe sama. Toto se zvláštním způsobem uskutečňuje ve svátostech smíření a eucharistie. Díky působení Krista můžeme vejít do „větší“ spravedlnosti, spravedlnosti lásky (srov. Řím 13, 8–10), spravedlnosti

toho, kdo se v jakékoli situaci pokládá spíš za dlužníka než za věřitele, protože přijal víc, než v co mohl doufat.

Na základě této zkušenosti je křesťan vybízen, aby se zapojil do utváření spravedlivých společností, kde všichni dostávají to, co je nezbytné k životu podle lidské důstojnosti, a kde je spravedlnost ožívována láskou.

Draží bratři a sestry, postní doba vrcholí velikonočním třídenním, během něhož budeme v tomto roce opět slavit Boží spravedlnost, která je plností lásky, daru a spásy. Ať je tato doba pokání pro každého křesťana dobou skutečného obrácení a niterného poznání Kristova tajemství, který přišel naplnit veškerou spravedlnost. Tímto pozdravem všem z celého srdce uděluji své apoštolské požehnání.

Vatikán 30. října 2009
BENEDIKT XVI.

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství
Poselství z 25. ledna 2010

Drahé děti!

Ať vám tento čas bude časem osobní modlitby, aby tak ve vašich srdcích rostlo semeno víry, a ať vzroste v radostné svědčení druhým. Já jsem s vámi a všechny vás chci povzbudit: Rostte a radujte se v Pánu, který vás stvořil. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby byla světová ekonomika řízena podle zásad spravedlnosti a poctivosti a s ohledem na skutečné potřeby lidí, zvláště nejchudších.

Úmysl misijní: Aby církev v Africe byla všude na celém kontinentu znamením a nástrojem usmíření a spravedlnosti.

Úmysl národní: Aby křesťané odolali pokušení konzumního stylu života a znovu objevili hodnotu postní kázně a střídání způsobu života.

Úmysl farní: Aby letošní puť za obnovu rodin a nová kněžská povolání přinesla hojný užitek v našich farnostech.

Z FARNÍCH MATRIK :

**Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci únoru 2010 přijali:**

Veroniku Poláchovou - Horní Lhota

**V měsíci únoru 2010
odešli na věčnost a byli pohřbeni:**

6. února:

František Kráčalík - 80 let
Újezd 254

11. února:

Vlasta Frýželková - 67 let
Újezd 135

20. února:

Miroslav Váňa - 62 let
Slopné 153

27. února:

Milan Kamenčák - 65 let
Újezd 332

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

Může mít víra v absolutním měřítku úspěch? Ano..., protože odpovídá přirozenosti člověka. V člověku je neuhastitelná nostalgická touha po nekonečnu.

Žádná z odpovědí, které člověk hledal, není dostatečná, pouze Bůh, který se stal konečným, aby překonal naši konečnost a dovedl ji do nezměrnosti své Nekonečnosti, je schopen vyjít vstříc otázkám našeho bytí. Proto i dnes se křesťanská víra vrátí, aby našla člověka.

Jsou tři cesty k získání moudrosti:
První je cesta zkušenosti - ta je nejtěžší
Druhá je cesta napodobení - ta je nejlehčí
Třetí je cesta přemýšlení - to je ta pravá.

SVATÝ JOSEF – SVĚTEC MĚSÍCE BŘEZNA

Šlechtnost je lékem duše

Josef má svátek v březnu, dva dny před prvním jarním dnem. Slovensko je Josefy přímo zaplaveno. Na Josefa u nás bývá veselo, i když máme půst. Právě svatý Josef mě už v dětství zaujal na malbě v našem kostele. Coby tesař a otec svaté rodiny. Ježíšek – malý chlapec – mu pomáhá, podává mu nástroje a Panna Maria ode dveří zálibně hledí, jak jim jde práce od ruky. Celý obraz vypořádňuje běžný pracovní den svaté rodiny – rodina je to sice svatá, ale něco dělat musí, aby se užívala.

Kromě pracovitosti si svatý Josef naložil na bedra ještě i další břímě. Chrání ty své a pevně při nich stojí, i když dobře ví, že mu ani tak docela nepatří. A přece jim šlechtně a bez jakýchkoli nároků slouží a obskakuje je. Přiznejme si, že z nás by to takto, s vědomím všech souvislostí, zvládl málokdo.

Někde tady začíná šlechtnost. Pojem, který se nám ze života vytrácí. Dnešní pragmatický svět ji pokládá za náramnou blbost. Z praxe vím, že když u nás někdo slouží a obskakuje, vždycky tak trochu počítá s tím, že z toho nakonec bude něco mít. A svatý Josef – nic. Dělá to, protože jinak si to ani nedovede představit. Je šlechtný, zahanbuje nás až do dnešních časů. Laťku nasadil vysoko. Většina z nás ji už víc než dva tisíce let jen podlézá. A přitom je šlechtnost medikament bez chemie, ten nejlepší lék pro naše duševní zdraví. Šlechtnost čistí svědomí, uklízí duši, nejvíc nás činí lidmi. Jako když basa tvrdí muziku.

Vidíte, jak jsem se na úkor svatého Josefa sám rozřečnil! Doluju a těžím vlastnosti, které mně samotnému chybějí. Zablesky šlechtnosti, jež se ve mně aspoň na chvíli objevily, mi pokaždé pomohly a nikdy nezklamaly. Cítil jsem se s nimi víc člověkem a usnout jsem dokázal bez prášků. Dodnes mi zní v uších, co řekl můj otec, když mu máma vyčetla, jak to, že pomohl člověku, který mu vědomě ublížil. Otec, mimochodem také Josef, tehdy odpověděl: „Anko, odvděčit se za zlé zlým, to není umění, ale za zlé dobrým skutkem, to už stojí za to.“ To je nenásilná konfrontace dobra se zlými úmysly. Ale vždyť o to přece jde – vytrhávat svým chování jedovaté šípky z rukou lidí, kteří si myslí, že až je vystřelí, budou spokojenější a budou v bezpečí. I takové je poučení z příkladu svatého Josefa – šlechtného a skromně stojícího v pozadí. I skromní Josefové si teď můžou někde v pozadí připít a po pár skleničkách budou sami překvapeni, jak se dostanou do popředí! Jenom to, pro svatého Josefa, nepřezněte! Znovu byste podleli laťku. Svatý Josef s sebou přináší naději jara, a tak hlavu vzhůru, slunce už se přibližuje!

(z deníku slovenského herce Mariána Labudy připravil Václav Ulrich)

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Valentina Rafaje faráře v Újezdě v letech 1950 – 1959

Osobně jsem poznal zdejšího vzácného kněze P. Valentina Rafaje v době, kdy jsem přišel po absolvování základní vojenské služby do Újezda v roce 1957.

Když se začteme do řádků jeho záznamů ve farní kronice, vyvstane před námi postava P. V. Rafaje a mezi touto, takřka živou vzpomínkou a jeho záznamy vyzařující paralela: zbožnost, skromnost, laskavost etc. Jistě by se našly další jeho příkladné vlastnosti, které ovlivňovaly jeho okolí a byly příčinou jeho oblíbenosti zdejšími farníky. Pro mě to byl jeden z velkých kněží generace duchovních, kteří se podíleli na naší katechezi od 1. třídy obecné školy až (pro mnohé) po gymnasiální oktávu. Dnes na ně s úctou vzpomínáme, zejména jejich rady a ponaučení, případně navštívujeme místa jejich posledního odpočinku. Na hrobě jednoho z nich (v Lipníku n.B.), v řadě kněžských hrobů je jeho připomínka, prostý nápis: M o d l e t e s e z a m n e ! Prosba a výzva pro nás pro všechny. Jistě i toto zaznívá v našich srdcích od hrobu P. V. Rafaje, odpočívajícího v nedalekém Pitíně, vedle svého biskupa, vyznavače a „nekrvavého mučedníka“ Josefa Karla Matochy, tamního rodáka.

V jaké atmosféře začal svoji pastorační P. Valentin v Újezdě se můžeme dovědět ze studie F. Kosatíka a publikace nedávno zemřelého Václava Vaško Dům na skále 2 (Církev bojující 1950 – květen 1960), z níž cituji: „Druhé místo v hodnocení nepřátel ze všech biskupů po arcibiskupovi Beranovi patřilo našemu arcibiskupovi Matochovi. O jeho internaci rozhodlo předsednictvo ÚV KSČ tři dny po Beranově internaci. Důvodů, proč se Matocha režimu znelíbil, bylo více. Pius XII. ho jmenoval arcibiskupem, aniž o tom vatikánská diplomacie předem vyrozuměla vládu, jak se podle Modu vivendi (z r. 1927) mělo stát. Matocha byl k poúnorovému režimu, ke schizmatické „katolické akci“ a k zákonům podřizujícím církev státní libovůli oporou arcibiskupovi Beranovi. Režimu se dále nelíbilo, že byl příznivcem pravé katolické akce a snad nejvíce to, že se těšil oblibě a úctě jak mezi kněžími, tak mezi věřícími. Při jeho inauguraci řekl prof. Bedřich Vašek: Za nejceněnější vlastnosti nového pana arcibiskupa považuji čistotu jeho úmyslů, (...) nelpěl na žádných pozemských statcích, hledal Boha, hledal duše. (...) Vášnivě miluje pravdu, (...) je mužem řádů a zákona. Státní úřad pro věci církevní činil arcibiskupa odpovědným také za „přímo hrozivý“ stav v olomoucké arcidiecézi. V létě 1951 hlásil SÚC stranickému vedení: Vzhledem k tomu, že Olomoucká arcidiecéze se stále jeví jako nejreakčnější ze všech diecézí, provedli soudruzi SÚC během června průzkum o situaci přímo v nejreakčnějších okresech a místech. Jak potvrzují zprávy z četných okresů, existuje v diecézi ilegální kněžská síť, která má vliv na značnou část duchovenstva. Ve většině okresů jsou pokrokovější duchovní osamoceni, jsou pod tlakem reakčních věřících a bojí se otevřeněji postupovat, i když by nám chtěli vyhovět ... (...) Věřící celkem nerozumějí našim útokům proti Vatikánu a rozdílu mezi Vatikánem a Svatým otcem. Lpějí na papeži jako hlavě církve.

V roce 1949 byli zatčeni jeho nejbližší spolupracovníci – sekretář Moštěk, ředitel pastoračního referátu P. B. Sklenovský, církevní právník P. Ryška a právní poradce arcibiskupa JUDr. F. Kosatík. Ve vrátnici arcibiskupského paláce se usadili příslušníci Bezpečnosti. Aby mohl tajně vysvětit ThDr. Františka Tomáška, aby se pozdější kardinál ke svému světiteli dostal, musel přelézt plot zahrady a vejít zadním vchodem do rezidence. Bylo mu znemožněno kázat, vypnuli mu telefon, odebrali rozhlasové přijímače, i do vlastní knihovny měl omezený přístup.

V srpnu 1950 byli pozatýkáni jeho nejbližší spolupracovníci – generální vikář, biskup Stanislav Zela a kanovník JUDr. A. Dvořák. Blahopřání mohl přijímat jen za přítomnosti příslušníků STB. Při jedné takové příležitosti svým gratulantům s pohledem na své hlídače řekl: Těch se nebojte, ale Boha se bojte! Od července 1954 se jeho izolace změnila v ostrou samovazbu. Byl v ní držen až do smrti, která přišla náhle. Dne 2.11.1961 zemřel na srdeční infarkt.

Kněžská služba v těchto dobách nebyla nikterak snadná. P. Rafaja přesto zůstává věrným pastýřem svému svěřenému stádcí.

A.D.1956

Poprvé, píše, jsme slavili Svatý týden podle nových obřadů. Lidé nebyli nadšení, zvláště postrádali „Vzkříšení“. Ale obřady jsou krásné a jistě se vžijí. Až se získají zkušenosti, až budou mít věřící v rukou vhodné překlady, pak se snadno vyřeší i otázka, jak zaměstnat lidi, aby měli aktivnější účast na obřadech. Ovšem třeba i „tradice“. Zvláště obnova křestního slibu pěkně zapadá.

Letos poprvé slaven nový svátek Sv. Josefa, dělníka: 1.5.1956. Kéž tento svátek přispěje, aby práce stala se službou Boží. Svátek P. Marie – Královny se letos rovněž poprvé slavil, nikoliv však 31.5., ale pro Boží Tělo až 1.6.

Pořízeny nové dveře do garáže.

Provedeno čištění a ladění varhan.

Pořízeny nové dva zvony. Větší zvon, hrubá váha: 415,50 kg s nápisem: K tobě hlas prosby z této vlasti vane, dědictví otců zachovej nám Pane! A.D.1956. Sancte Cyrille, defende quod seminasti (v překladu – Svatý Cyrile, chraň, co jsi zasel). Menší zvon, hrubá váha: 223,50 kg s nápisem: Provázej nás naездеjší pouti, nedej lidu svému zahynouti. Újezd A.D.1956. Sancte Methodi, ne derelinquas nos! (v překladu – Svatý Metoději, neopušť nás! (Ladění většího zvonu je h 1, menšího zvonu cis 2. Zhotovila firma Kovolit v České u Brna. Svěcení zvonů bylo na Hod Boží Svatodušní: 20.5.1956, kazatelem byl dp. P. Josef Vitoul, kaplan z Val. Klobouk, světitel vldp. děkan ze Štítné P. Stanislav Dostal. Svěcení se účastnili rovněž P. Ign. Flíbor a P.J. Poles. Kmotřenkami při svěcení byly ženy, které skoro všechny někoho za války pozbyly. Z Újezda – Veronika Pavelková čp. 173 – pozbyla syna, z Vys. Pole Františka Zvonková čp. 99 – pozbyla 2 syny na Ploštině, z Drnovic – Anděla Zichová čp. 23 – pozbyla muže, otce, bratra na Ploštině. Ze Slopného Amálie Remešová čp. 74 – pozbyla bratra, z Loučky Anna Žáčková čp. 32 – jedna z nejstarších v Loučce. Pořad viz: Ordi Divinorum... Účast na slavnosti byla obrovská. Bylo trochu větrno a chladno. Lidé byli rádi, že máme opět alespoň dva zvony, ale pravili, že hlasem se zdaleka nevyrovnají starým zvonům, které byly široko daleko známy svým krásným zvukem. Ne na zvonech, ale na lidských srdcích záleží. Si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra (volně přeloženo – Jestliže jeho hlas uslyšíte, dovolte, aby i Váš druh při jeho poslechu vytrval). V roce 1956 byla také dostavěna nová škola v Újezdě a slavnostně otevřena v neděli 19. srpna 1956.

*Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

POKOJ A DOBRO

IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi

65. Konstanty křesťanského sociálního učení: „ano“ a „ne“ společenským koncepcím a vizím

Vážení čtenáři, zejména Vy, kteří jste vydrželi věnovat svoji pozornost listu České biskupské konference, vydanému r. 2000 a jejímu rozpracování, o které jsem se od 31.3.2001 pokoušel. Tedy téměř 10 let. Byl a jsem rád, že pod vedením našeho pana děkana a ve spolupráci s ostatními členy redakční rady jsem mohl pomoci k šíření myšlenek evangelia, aplikovaných na problematiku současných aktuálních otázek etc. Jako jeden ze zdejších farníků jsem k obsahu a literě listu přistupoval se snahou se poučit, blíže s Vámi poznávat pravdy Kristovy nám skrze list našimi biskupy tlumočenými. Říci, že jsem celou šíři a hloubku, byť jen k sociální problematice, poznal, byla by to ode mne troufalost, velikášství a totální neskromnost. Mohu však s velkou radostí říci, že jsem rád, že jsem se mohl o mnohých problémech naší církve poučit, seznámit se s prameny k dokumentaci a doprovodu k jednotlivým kapitolám Pokoje. Za to jsem vděčný PB (dovolil jsem si s uctivostí použít této zkratky, těchto dvou velkých písmen, jak to činí P. F. Lízna TJ ve své nedávno vydané knize Šel jsem však vytrvale). Proto s určitými rozpaky a nostalgií usedám k napsání posledního příspěvku k závěrečné 65. kapitole Pokoje a Dobra. A tím se s Vámi určitým způsobem loučím. Je mým neskromným přáním, aby zejména naše mladší generace nacházela odpovědi na složitosti vedejšího života v hodnotné literatuře (nejen), která je dnes přístupná

zejména jak ve farních knihovnách tak v našich nakladatelstvích jako třeba Karmelitánské, Vyšehrad atd. nebo knihkupectvích jako je např. VENI ve Zlíně. Nebývalo tomu tak vždy. Jak by byl dnes spokojený s touto skutečností můj gymnasiální profesor náboženství a latiny P. Vladimír Kryštofský ThDr. S přibývajícimi lety jeho slova vedení si vážím stále více.

Dříve zmíněná publikace arcibiskupa R. Marxe v jeho 5. kapitole začíná citátem přísloví: „Kde fouká vítr změn, stavějí jedni zdi a jiní větrné mlýny“. Obsáhle se zabývá působení mohučského biskupa W. Emmanuela von Kettelera (1811 – 1877), který v roce 1869 přednesl programový projev, „velkou listinu“ křesťanského dělnického hnutí, z níž cituje: „Co jsou platná lidská práva v ústavách, ze kterých nemá dělník žádný užitek, dokud bude moc peněz pošlapávat sociální lidská práva?“ Ketteler I. 2,418 (Kettelerův průkopnický význam pro křesťanskou sociální nauku vyzdvihuje papež Benedikt XVI. ve své první encyklice Deus varitas est z r. 2005. Autor poukazuje na to, jak málo se ve vyspělých zemích dělá pro odstranění příčin nikoli následků masové nezaměstnanosti. Analyzuje pojem „vlastní odpovědnosti, obhajuje princip subsidiarity státu jako princip pomoci ke svépomoci, navrhuje podporu a širší využití individuální samostatnosti ke tvořivé svéprávnosti.

Vždyť páteří křesťanského sociálního učení jsou myšlenky o důstojnosti každého člověka, o solidaritě a subsidiaritě, o společném dobru, o spoluúčasti člověka na ekonomických procesech, v nichž může rozvíjet i svou osobnost, o svobodě a nezczitelných lidských právech. Všechny tyto myšlenky jsou v harmonii se Všeobecnou deklarací lidských práv i s odpovídajícími lidskými povinnostmi. Patří k nim dále sociálně odpovědné vlastnictví, svoboda podnikání a sociálně orientované tržní hospodářství, jemuž nechybí respekt k právům a etickým principům. Odtud čerpáme inspiraci i pro tvorbu pracovních alternativ, projektů a vizí v oblasti sociálního, ekonomického a politického života. Odtud čerpáme inspiraci i sílu k tomu, abychom vyslovili jasné „ano“ a jasné „ne“ k nejrůznějším společenským jevům. Pokoj a dobro patří, jak věříme, k nejnítějším přáním každého člověka. Tato přání sdílejí lidé věřící s nevěřícími, chudí s bohatými. Základní poselství listu je toto: Hlubinným základem dlouhodobé prosperity společnosti je takový stav, kdy vedoucí síly společnosti i jednotliví občané usilují o život ve spravedlnosti, o obecné dobro. Má – li dojít k základní shodě o tom, co je dobro a pokoj, je třeba vést dialog, disputaci, debatu. Demokracie je diskuse. Jsme unaveni z monologu hluchých. Křesťan však ví, anebo by aspoň měl vědět, že k tomu, aby člověk naslouchal druhým, se musí nejprve ztišit, zastavit na cestě, ohlédnout se nazpět a zahlédnout svou dosavadní cestu v novém světle. Co platí o jednotlivcích, platí i o církvích.

Započali jsme náš společný list vyjádřením lítosti nad minulostí, nad historickou zátěží křesťanů minulých generací, v tom, že jsme my sami nedostáli vývojovým výrokům evangelia v jeho sociální dimenzi. Hospodin volá nás k nápravě. Nepovažujeme se za majitele jediné pravdy. Proto se otvíráme v duchu kajícího rozhovoru o nejnaléhavějších otázkách naší současnosti. Potřebujeme slyšet stanoviska druhých: politiků, hospodářů, vědců, sociálních pracovníků, občanů zaměstnaných i nezaměstnaných. Se všemi chceme usilovat o hledání nových cest. Všem nám běží lhůta! Pokud se najdou lidé dobré vůle, jimž neschází citlivost svědomí, ať z křesťanské veřejnosti nebo mimo ni, a pokud se tak otevře dialog, nesený vědomím odpovědnosti i profesionální zdatnosti ve věci samé, pak jsme plni naděje, že ona kýžená proměna se v naší vlasti dostaví a s ní pak i Pokoj a Dobro, za něž se nepřestáváme modlit a pro něž chceme pracovat.

Z komentáře recenze knihy arcibiskupa R. Marxe vyplývá:

Má – li se lidstvo vyhnout slepé uličce globální zkázy, je třeba přijmout dvě podmínky – změnu paradigmatu ekonomie jako vědy, jejíž chápání je nutno rozšířit o sociální a filozofickou dimenzi a imperativ změny smýšlení.

Podmínkou druhou a těžší je dobrovolné sebeomezení bohaté části lidstva jako důsledek změny smýšlení. Naše (česká) zkušenost s životem v totalitním režimu navíc varuje: Opatrně, pokud jde o silný stát, který – jak dobře víme – může být nebezpečný. Státní dohled nad kapitálem a tržními mechanismy, jak je navrhuje biskup Marx, je vázán se dvěma vážnými problémy: jak prosadit reformní zákonné normy, když o tom, kdo se stane zákonodárcem, rozhoduje dnes už značně mravně narušená voličská většina? Jak

se vyrovnat s problémem korupce tam, kde není problém si koupit zákonodárce? Zrovna tak jako úředníka, policistu nebo soudce? V této situaci jsou dnes i nejnepříjemnější země. Největším praktickým problémem veřejné kontroly v globálním měřítku je pak (prozatím) nekontrolovatelná moc obřích nadnárodních koncernů a medií.

Pravé východisko není ani věcí politických deklarací a usnesení, ani dohod, smluv a závazků, ani technických či technokratických řešení, ani věcí restrikcí a reglementace, ani věcí chrlení dalších zákonů a předpisů, ale výhradně otázkou návratu k životnímu stylu v duchu Kristova Evangelia lásky a pokoje. Desetitisíce stran zákonných předpisů lze shrnout do jediné věty: „Miluj svého bližního jako sám sebe!“ Návrhy biskupa Marxe jsou návodem, jak v otázkách vztahu mezi prací a kapitálem uskutečnit to, co papež Jan Pavel II., jako první nazval civilizací lásky. Civilizace lásky je možná, ale bez individuálního obrácení, v širší či dokonce globální míře sotva uskutečnitelná. Křesťan však smí doufat, že i přes apokalyptické časy, jímž jde současné lidstvo vstříc, Bůh bude (slovy současného Svatého otce Benedikta XVI.) vždy na straně těch, kdo ho hledají. (Pavel Jajtner).

/VI. Měřínský/

POŘAD BOHOSLUŽEB – FARNOST ÚJEZD

1. března: Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za Karla Kořenka (<i>nedožítých 85 let</i>), jeho rodiče, rodinu Machovu, děti a dar zdraví pro živou rodinu	On
2. března: Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Baruchovy, jejich sourozence, + syna Stanislava a duše v očištění	Ov
	17.00 Dr.:	Za + Františka Marcaníka, dvě manželky, šest dětí, rodiče z obou stran, ostatní + rodinu, nemocnou osobu, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu	
3. března: Středa Ferie	15.20 Új.:	Za + Stanislava Pavelku, jeho + rodinu, + rodinu Zvončákovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Pe
	17.30 Sl.:	Za + Petra Kozubíka, švagra, švagrovou, rodiče z obou stran, duše v očištění a živou rodinu	
4. března: Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Janků, + stařečky, duše v očištění, Boží ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu	MJ
	17.00 Dr.:	Za Františka Machů, rodiče, bratra, zete a vnuka	
5. března: Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + Františka Hůště, duše v očištění, živou a + rodinu	MH
	17.00 Sl.:	Za + Josefa Machů, zete Aloise, jejich rodiče a Boží pomoc pro živé rodiny	
6. března: Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za + rodiče Jana a Františku Měřínské, jejich + syna Jana, ostatní + rodinu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	Pe
	16.00 Lo.:	Za dar zdraví a dary Ducha svatého pro naše kněze a misionáře otce Antonyho	
7. března: Neděle 3. neděle postní	7.00 Új.:	Za živé a + Františky a Anděly (<i>mše sv. s ofěrou</i>)	An ZvV
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Rakovy, dva syny, dceru a dar zdraví pro živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>)	MJ KJ
	11.00 Dr.:	Za živé a + Františky a Anděly	
8. března: Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Zvonkovy, syna, dceru, snachu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	On
9. března: Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Kůdelovy, dva syny a dar zdraví pro živou rodinu	Ku
	17.00 Dr.:	Za Vlastu Tománkovu, rodiče z obou stran a živou rodinu	
10. března: Středa Ferie	15.20 Új.:	Za Andělu a Františka Honkovy, rodiče Okaté, dceru Marii, + rodinu Václavíkovu, duše v očištění a dar zdraví	Ov

	17.30 Sl.:	pro živé rodiny Za + Karla Váňu, maminku Annu, rodiče z obou stran a duše v očiřtci	
11. března: Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Josefa Kořenka, syna, manželku, rodiče, bratra, sestru a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za Františka Matošku, rodiče z obou stran, Karla Slabiňáka, Františka Hnanička, duše v očiřtci a dar zdraví pro celou rodinu	Pe
12. března: Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za Ludvíka a Marii Ambrůzovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Aloise a Kristýnu Frajtovy, syna, švagrovou Marii, + rodiče, duše v očiřtci, dar zdraví a Boží ochranu pro rodinu	Ra
13. března: Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za Josefa a Vlastu Mikulkovy, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy, bratra Stanislava s manželkou, dceru Marii a Boží požehnání pro živou rodinu DĚKANÁTNÍ POUŤ NA VELEHRAD ZA OBNOVU RODIN A NOVÁ DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ	ŠF
14. března: Neděle 4. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.: 14.30 Lo.:	Za + rodiče Šimoníkovy, děti, jejich rodiče, pět zetů, dva vnuky, dary Ducha svatého a dar zdraví pro živé rodiny Za + d.p. P. Františka Petru, jeho + rodinu a duše v očiřtci Za + Tomáše Fojtů, duše v očiřtci a dar zdraví pro živou rodinu Za + Františku Svobodovu, manžela, švagra Jana a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Kuželu, + rodiče Kuželovy, Králíkovy, jejich + děti a duše v očiřtci	Ma On MH Ov
15. března: Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, + rodiče Ambrůzovy a ochranu Boží pro živou rodinu	On
16. března: Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Miloslava Zvončáka, rodiče z obou stran a Boží pomoc pro živou rodinu Za + P. Jaroslava Studeného, živé a + kněze, kteří působili v naší farnosti a duše v očiřtci, na které nikdo nepamatuje	Ku
17. března: Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Františka Rašku, dvě manželky, syna, vnuka a dva zetě Za Františka Kolaříka, vnuka Václava, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	MJ
18. března: Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + Josefa Fojtů, syny Josefa a Miroslava a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče, snachu, zetě, sourozence, švagrovou a duše v očiřtci	Ov
19. března: Pátek Svatého Josefa, snoubence Panny Marie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + Josefa Šimoníka, živou a + rodinu Šimoníkovu a Machů Za + Františku a Jana Kořenkovy, jejich + rodiče a sourozence	Pe MJ
20. března: Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za + rodiče Kovaříkovy, Květu Lukácsovu a dar zdraví pro živou rodinu	Mě
21. března: Neděle 5. neděle postní (smrtná)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.: 14.30 Lo.:	Za živé a + Josefy a tesaře (<i>mše sv. s ofěrou</i>) Za Miloslava Fiodora, Otakara a Marii Kozubíkovy, jejich rodiče, + sourozence a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za + Františku Kozubíkovu (<i>výroční mše svatá</i>) Za živé a + Josefy a tesaře Za farníky	An Mě Am JaK
22. března: Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Častulíkovy, dceru Bohumilu, Annu a jejího manžela, vnučku Evu, snachu Marii a Blanku a duše v očiřtci	On

23. března: Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + Jiřího Mikuláška, + rodiče Polomíkovy, + sourozence, + stařečky, duše v očištění, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za + Františka Marcaníka, manželku, jejich rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu	Ku
24. března: Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Ludmilu Orsákovu, rodiče Polomíkovy a dar zdraví pro živou rodinu	MJ
25. března: Čtvrtek Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Za + Zdeňku Šímovu, dceru Jitku, Dagmar Říhovu a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje Za + Jana Pavelku, rodiče z obou stran, dva bratry, švagrovou, zetě Františka a Josefa, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny	ŠF Mě Ra MJ
26. března: Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, syny Františka, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu Za + rodiče Čičelovy, rodiče Váňovy, jejich syna a dar zdraví pro živé rodiny	Ku
27. března: Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za Josefa Belžíka, rodiče Belžíkovy, Františka Častulíka s prosbou o pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	MJ
28. března: Neděle KVĚTNÁ NEDĚLE (pašijová) <i>Letní čas</i>	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.: 13.30 Lo.:	Za + Miroslava Strušku, jeho rodiče; + Ludmilu a Františka Barčůchovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za + Anastázii a Františka Hubáčkovy, + bratry, + rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za + Marii Marcaníkovu, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 60 let života; za + manžela a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Anežku a Karla Hübnerovy, rodiče z obou stran, + rodinu Andrysovu a dar zdraví pro živou rodinu	Ma Pe MH Ov
29. března: Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Váňovy, Balouchovy, syny, zetě, vnuky a ochranu Boží pro živé rodiny	On
30. března: Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Josefa Ďulíka, jeho rodiče, prarodiče Čurečkovy, Drgovy a duše v očištění Za Františka Tkadlece, jeho rodiče, rodiče Kúdelovy, syna Stanislava, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu	Ov
31. března: Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Františka Fojtů, zetě Josefa, dva bratry, švagrovou a Boží požehnání pro celou rodinu Za živou a + rodinu Krausovu, Hlavenkovu a Cvešperovu	Pe

POŘAD BOHOSLUŽEB – FARNOST HORNÍ LHOTA

1. března : Pondělí Ferie	17.30	<i>Sehradice:</i> Za + Josefa a Marii Stolařikovy, Františka Petráše, duše v očistci a živou rodinu
4. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Váňovy, jejich + děti a duše v očistci
5. března : Pátek Ferie	16.00	Za + Josefa Machů, vnučku Moničku, manželku a celou živou rodinu
6. března : Sobota Ferie	17.45	Za členy živého růžence
7. března : Neděle 3. neděle postní	6.55 9.30	Za + paní Smetkovu a dva manžely Za + rodiče Kovářovy, dceru Marii, Františka Váňu, jejich rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
11. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Januškovy, Pavelkovy, celou živou a + rodinu
13. března : Sobota Ferie		DĚKANÁTNÍ POUŤ NA VELEHRAD ZA OBNOVU RODIN A NOVÁ DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ
14. března : Neděle 4. neděle postní	6.55 9.30	Za + Marcelu Žáčkovu, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
15. března : Pondělí Ferie	17.30	<i>Sehradice:</i> Za dar víry, pokoje a Boží požehnání pro děti a vnoučata
18. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Žáčkovy, dceru Františku, rodiče Maňasovy, jejich děti, manžele Geržovy a Boží požehnání pro živou rodinu
19. března : Pátek Svatého Josefa, snoubence P.M.	17,45	Za + Josefa Fojtíka, + rodinu Fojtíkovu, Březinovu a Boží ochranu pro živou rodinu
20. března : Sobota Ferie	17.45	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea s prosbou o dar zdraví, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živou rodinu
21. března : Neděle 5. neděle postní (smrtná)	6.55 9.30	Za + rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro celou živou i + rodinu Za + rodiče Pláškovy, syna Vincence, Boží pomoc a ochranu pro celou živou rodinu
25. března : Čtvrtek Slavnost Zvěstování Páně	7.00 16.00	Za farníky Za + Antonii Bruníkovu, + Františku a Josefa Maňase z Dolní Lhoty, duše v očistci a + rodinu Bruníkovu
27. března : Sobota Ferie	17.45	Za Oldřicha Kuželu, Anežku Žáčkovu a živou rodinu
28. března : Neděle KVĚTNÁ NEDĚLE (pašijová) <i>Letní čas</i>	6.55 9.30	Za + Josefa Petráše, rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za rodiče Ulrichovy, živou a + rodinu Ulrichovu a Malotovu

PROSEBNÁ POUŤ

ZA OBNOVU RODIN A DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ

OTEC ARCIBISKUP ZVE DO BAZILIKY NA VELEHRAD
DĚKANÁT VALAŠSKÉ KLOBOUKY
V SOBOTU 13. BŘEZNA 2010

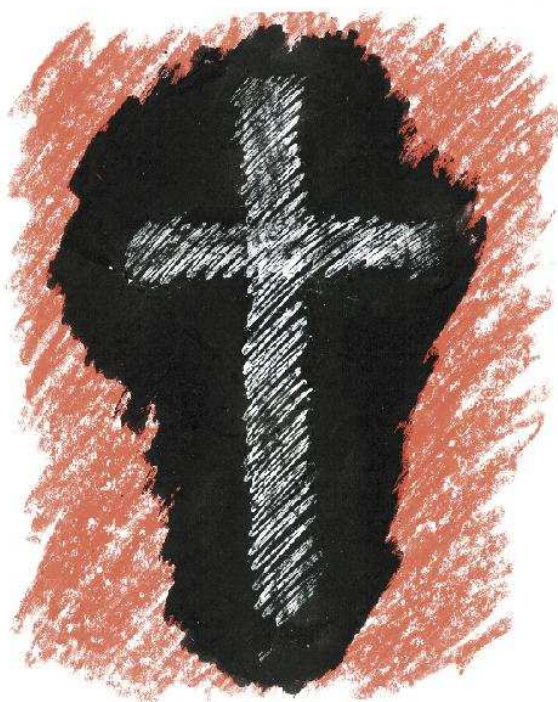
PROGRAM:

- 16:30 KŘÍŽOVÁ CESTA: farnost Brumov
17:15 ADORACE: farnost Valašské Klobouky
18:00 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SV.: farnost Štítná nad Vláří

Dějiny dosvědčují:

NÁRODY BEZ BOHA A BEZ ZDRAVÉ RODINY SPĚJÍ K ZÁNIKU

ECCE HOMO

ZPÍVANÉ PAŠIJE

SCHOLA POZLOVICE
A HOSTÉ

KOSTEL SV. MIKULÁŠE
14. 3. 2010
VE 14. HOD

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY FARNOST ÚJEZD

(Pro změnu 7.03. uvádíme znovu březnový program):

- 3. neděle postní, 7.03. - KC manželů
- Pátek 12.03. - KC prvokomunikantů
- 4. neděle postní, 14.03. - PAŠIJE
- 5. neděle postní, 21.03. - KC mini-strantů a scholy
- 6. Květná neděle, 28.03. - společná pobožnost křížové cesty přírodou ke kapli ve Vysokém Poli

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY FARNOST HORNÍ LHOTA

- 3. neděle postní, 7.03. - KC modlitebního společenství
- 4. neděle postní, 14.03. PAŠIJE
- 5. neděle postní, 21.03. - KC mládeže
- 6. Květná neděle, 28.03. - KC scholy a ministrantů

Každý čtvrtek je pobožnost křížové cesty v 15.45 hodin

ZPRÁVY A INFORMACE

Duchovní obnova pro manžele se uskuteční v našem děkanátě v sobotu 20. března 2010 ve Stítné nad Vláří. Přednášet bude P. Jan Balík. Začátek v 9.00 hodin, závěr asi v 16.30 hodin. Oběd zajištěn, možnost svátosti smíření. Přihlášky do 16. března na Centru: Mobil: 732127091, nebo: Mail: ceprovalk@seznam.cz

Jak nás divadlo obohacuje. Společné dílo dětí i dospělých začalo nápadem obohatit Mikulášskou mši sv. něčím zajímavým, poučným zábavným.

Děti vybraná a zahraniá scénka O Dobrotovi a Lakotovi měla po svém uvedení velký úspěch. Děti měly radost nejen z toho, jak se jim hra zdařila, ale také z pochval, kterých se jim dostalo. To je pak motivovalo k další tvořivé činnosti.

Brzy nato jsme se domluvili s otcem Tomášem na přípravě divadelní hry o Janu Nepomuckém. Tu bylo možné uvést při mši sv. v rámci celoročního poznávání českých světců. Pravidelné scházení ochotníků a procvičování vydalo asi po čtyřech týdnech své plody. Kromě uvedení hry v Újezdě, bylo naše dětské divadlo hostem v Drnovicích, v Horní Lhotě a ve Slopném. Všude nás potěšilo pěkné přijetí a velmi vnímaví a pozorní diváci. Myslím, že jsme si všichni z těchto společně prožitých chvil odnesli nezapomenutelné zážitky, tedy pro nás pro nás přímé účastníky to platí určitě.

Chci poděkovat účinkujícím dětem za jejich ochotu být aktivní a za to, že svými schopnostmi dávají druhým radost a hlavně, že jsou tak vytrvalí. Těším se na nácvik další scénky o Šimonovi z Kyrény a její uvedení. Poděkování patří také otci Tomášovi za prostor, který nám dal a za to, že nás doprovázel.

Za Věrku Č. -kostýmy a rekvizity, Petru A. -kulisy

M.A.

P O Z O R !

Kdo chce jet na Velehrad na pouť společným autobusem, prosím, aby se přihlásil co nejdříve v sakristii

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti v měsíci březnu 2010:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.3.:	13.	2.	13.
13.3.:	14.	3.	14.
20.3.:	15.	4.	15.
27.3.:	16.	5.	16.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Redakční rada Újezd:

Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz

Redakční rada Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.